

Investering eller kostnad?

Det finns kostnader som inte ifrågasätts eftersom vi kan se dem som investeringar som kommer att betala sig, skriver Carl Johan Engvall i Ystad Allehanda.

Den 19 september noterar han att: "Förra året berikade en enda grupp Sverige med 113 593 nya invånare. Den här gruppen kommer att kosta oss skattebetalare miljarder varje år och de kan inte ens prata svenska. De har fri sjukvård, fri skola, gratis boende och uppehälle. I bästa fall tar det 18 år innan de tillför något till vår gemensamma välfärd. Många gånger tar det 20–25 år. Under de senaste 18 åren har 1 934 192 individer från den här gruppen tagit sig in i vårt rike.

Om vi som Sveriges kommuner och landsting räknar med att var och en av de här individerna kostar samhället 3,5 miljoner kronor innan de börjar betala tillbaka innebär det en kostnad på sex biljoner sjuhundranittiosex miljoner sexhundrasjuttiotvå miljoner kronor (6 796 672 000 000).

Och vet ni vad? Det är underbart. Tillsammans har vårt samhälle bestämt att vi ska investera i våra barn. För det är det som det här handlar om. Siffrorna visar antalet nyfödda i Sverige."

Men Engvall konstaterar också att det låter detsamma om invandring. Det är fokus på kostnaden, men skriver han "innan jag fullföljer det resonemanget vill jag först och främst säga att alla – oavsett ursprung – har ett människovärde utan avkastningskrav. Vi ska inte dela in befolkningen efter deras lönsamhet. (...) Även Sverigedemokraterna säger sig ju vilja hjälpa flyktingar. De vill bara inte lägga de pengarna här i Sverige.

Men man kan se invandringen som en investering i en blivande skattebetalare. Och om det då går betydligt snabbare än de 20 år som det tar för att svenskt barn innan man blir lönsam. (...) Utmaningen är att satsa ännu mer på integration. Inte mindre.

Läs hela Carl Johan Engvalls krönika [Biljoner skäl att investera i framtiden](#)